

Population et Sociétés

2018, č. 560–563

Listopad, č. 560

Mayotte: více než jeden dospělý ze dvou se nenarodil na ostrově

(*Claude-Valentin Marie, Didier Breton, Maude Crouzet*)
Kolektiv demografů z University ve Štrasburku a z Institutu demografie v Paříži se věnuje demografickým problémům na ostrově Mayotte (jeden ze čtyř hlavních ostrovů Komorského souostroví), který je zámořským departementem Francie v Indickém oceánu.

Autoři průzkumu Migrace, rodina a stárnutí provedeného v letech 2015 a 2016, sledují historii obyvatelstva ostrova a popisují faktory, které se podílejí na jeho rekonpozici.

Na ostrově o rozloze 374 km² žilo v roce 1958 okolo 23 000 obyvatel, jejich počet se v následujících necelých čtyřiceti letech více než zpětinásobil a tento nárůst pokračoval obdobně i v dalších letech až na 257 000 obyvatel v roce 2017. Hustota obyvatel tak dosahuje 685 osob na kilometr čtvereční. O náplni textu vypovídají názvy jednotlivých částí – Silné zvýšení porodů zahraničních rodičů, 4 děti na ženu v letech 2015–2016, "Land of immigration". Mayotte je více ještě dnes "země emigrace" Důležitá rekonpozice populace a Výzva Mahorská (obyvatel ostrova Mayotte): početnou mládež vzdělávat a podporovat.

Text doplňuje tabulka s vývojem počtu obyvatel ostrova, rámečky prezentující historii ostrova a charakterizující provedený průzkum, dva grafy a mapka specifikující polohu ostrova.

Prosinec, č. 561

Lidé, kteří si říkají bisexualové, ve Francii

(*Mathieu Trachman, Tania Lejbowicz a anketní skupina Virage*)

Text prezentuje sociální charakteristiky bisexuálních osob ve Francii včetně odkazů na jejich odlišnosti od

homosexuálních či heterosexuálních lidí. Vychází z ankety realizované v roce 2015 na vzorku 27 262 osob, z kterých se charakterizovalo 135 žen jako bisexuálních a 94 jako homosexuálních. V případě mužů se jednalo o 94 bisexuálních a o 180 homosexuálních. Názvy podkapitol, v kterých se autoři tématem zabývají jsou následující: Bisexuální identifikace je rozdílná podle genderu, Sexualita se častěji obrací k druhému pohlaví, Bisexuální ženy jsou více mladší, bisexuální muži žijí méně v párech. Podle autorů je podle provedeného průzkumu ve Francii 0,9 % žen a 0,6 % mužů, kteří se deklarují jako bisexuální. Text ilustruje rámeček popisující anketu a další prezentující kladené otázky, graf ukazující na rozdíly mezi muži a ženami a tabulka prezentující sexuální charakteristiky podle sexuální orientace.

Leden, č. 562

Pozdní mateřství: stále více čtenější ve vyspělých zemích

(*Éva Beaujouan a Tomáš Sobotka*)

Dvojice autorů se věnuje stále aktuálnímu tématu, kterým je zvyšující se věk rodiček. Tato změna chování rodičovských párů je časově datována zhruba sedmdesátými lety minulého století, od kdy počet porodů žen s věkem 40 a více let ve vyspělých zemích vzrůstá. Z ovlivňujících faktorů lze především připomenout rozšiřování vysokoškolského vzdělání, výraznější aktivitu žen na trhu práce a rovněž pokroky v medicíně, které mohou eliminovat zvyšující se problémy porodu v tomto věku. Jednotlivé podkapitoly zřetelně naznačují obsah textu: Plodnost po 40. roce věku: pokles následovaný nárůstem, Pozdní porod: stále více prvorozených a druhých narozených dětí, Příspěvek lékařského plození (procreation) asistujícího při plodnosti ve vysokých věkových kategoriích, Budoucnost pozdního a velmi pozdního mateřství.

Text doplňují tři ilustrující grafy a jedna tabulka. Ta srovnává za roky 1984 a 2014 podíly narozených dětí žen ve věku 40 let a starších (v členění na první porody a porody celkem). Uváděna jsou data za ženy ze západní, jižní a střední Evropy, z východní Asie a ze Severní Ameriky a Austrálie.

Únor, č. 563

Počet a podíl imigrantů na populaci: Mezinárodní srovnání

(Gilles Pison)

Aktuální téma migrace obyvatel planety řeší častý autor bulletinů G. Pison. Absolutně nejvíce imigrantů se nacházelo v roce 2015 ve Spojených státech amerických – celkem 48 milionů osob. Za nimi pak následuje Saudská Arábie (11 mil.) a Kanada (7,6 mil.). Autor rozčleňuje země do pěti typů podle podílu imigrantů na celkové populaci (na prvním místě země bohaté na ropu, kde migranti mají mnohdy majoritu – např.

Spojené arabské emiráty. V jednotlivých kapitolách pak pokračuje ve výkladu celé problematiky: Malé země přijímají proporcionálně více migrantů, Spojené státy a Francie země staré imigrace, Španělsko nová země imigrace, Složitě měřitelný počet i podíl migrantů. Imigranti méně než 4 % světové populace. Tradičně text provází rámeček definic a zdrojů dat a několik grafů. Mj. 15 zemí přijímajících absolutně nejvíce migrantů a 15 zemí, které nejvíce emigrantů opouští. Tyto řebříčky doplňují i grafy ukazující pořadí zemí s nejvyšším podílem imigrace i emigrace.